

РЕШЕНИЕ

№ 12004

гр. София, 16.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 08.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **6363** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на 84, ал. 2, вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците.

С жалба от 25.06.2024 г. адвокат В. П., като пълномощник на С. А. А. Ш., представял се като Тарани С. е оспорил от негово име и от името на малолетното му дете С. С. – граждани на П. РЕШЕНИЕ № ВР-11/17.06.2024 г. на интервюиращ орган от Държавна агенция за бежанците при МС, с което не е допусната до разглеждане последваща молба от чужденец – вх. № УП-7149/28.05.2024 г. за предоставяне на международна закрила.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с упълномощения адвокат, като двамата: поддържат жалбата; не ангажира доказателства, различни от приложените към жалбата и в административната преписка. С жалбата и в съдебно заседание се поддържа: нищожност на оспорваното решение, като се твърди, че същото е издадено на дата, по – късна от посочената 17.06.2024 г.; процесуална и материална незаконосъобразност на същото, тъй като интервюиращият орган „е излязъл извън пределите на проверката, очертани в чл. 76а, вр. чл. 13, ал. 2 ЗУБ и неправилно е приел преклудирани на определени твърдения, относно бежанската история“.

Ответникът, посредством нарочно упълномощен юрисконсулт: оспорва жалбата и приложените към нея в заверени на български език преводи на документи не е представяван и не е заявил становище; излага доводи в подкрепа на мотивите на интервюиращия орган.

Като анализира наличните в делото доказателства и доводите на страните, Съдът

намира следното.

Жалбоподателят е подал първата си молба за международна закрила, рег. № ИП-1686/15.09.2021 г. с имена Тарани С., обозначил се като гражданин на П., [дата на раждане] в област Л., етническа принадлежност синдхи, мюсюлманин – сунит, женен. Самоличността му била установена въз основа на представен от него национален паспорт № СТ7122191, издаден на 16.09.2016 г., валиден до 15.09.2021 г. и подписана декларация. Молбата за закрила включва и малолетно дете С. С., пол мъж, родено на 08.10.2018 г. В проведеното първо интервю чужденецът заявил, че: истинското му име е С. А. А. Ш. и е [дата на раждане] , а баща му е политически активист; страната на произход напуснал през 2016 г. с имената С. Тарани, установявайки се в Д.; паспортът с имената Тарани С. бил направен на името на семеен приятел, с негово съгласие и го получил лично, заедно с бащата на „истинския С.“. Бежанската история била отхвърлена с постановено от заместник – председателя на ДАБ Решение № 18715/16.12.2022 г., жалбата против което е отхвърлена с Решение № 4376/03.07.2023 г. на Административен съд София – град, по адм. дело № 1055/2023 г. Това съдебно решение е оставено в сила с Решение № 2586/06.03.2024 г. на ВАС, по адм. дело № 8822/2023 г.

С процесната нова молба за закрила, вх. № УП-7149/28.05.2024 г. чужденецът е представил нови, според него писмени доказателства, които доказват имената му С. А. А. Ш., както и че е син на С. А. А. Ш. – „политически лидер на синдите и обект на дългогодишно политическо преследване от страна на официалните власти в П.“. Интервюиращият орган е приел, че с последващата молба чужденецът не се позовава на нови обстоятелства и с оспорваното Решение № ВР-11/17.06.2024 г., на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ е отказал да допусне молбата за разглеждане по същество, като основал отказа си с чл. 13, ал. 2 с.з. - подадена последваща молба, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, а тези, на които се позовава не го касаят пряко. Разгледал е и представените с последващата молба фото-копия на документи, излагайки мотиви, че те не подкрепят бежанската история и не доказват да е син на С. А. А. Ш. – политически лидер на синдите. Ответникът се е позовал и на изготвената от Дирекция „Международна дейност“, при ДАБ справка от 20.05.2024 г. за положението в П..

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД приема, че жалбата е процесуално допустима, но е неоснователна. Решение № ВР-11/17.06.2024 г. на интервюиращия орган представлява валиден индивидуален административен акт и е правилно, и законосъобразно.

Нормата на чл. 76а ЗУБ постановява, че „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост, съгласно чл. 13, ал. 2“, като от своя страна чл. 13, ал. 2 за „подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход“ отново връща към Глава шеста, раздел III“. Според чл. 76б, ал. 1 ЗУБ интервюиращият орган, в срок до 14 дни от подаването на последващата молба, единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю взема решение, с което се произнася по допустимостта на последващата молба и съответно я допуска или не я допуска до производство.

Преценката се състои в това, дали доказателствата са нови и дали обосновават наличие на нови обстоятелства, които не са обсъждани преди това и които са от съществено значение за личното му положение. Разпоредбата на чл. 13, ал. 2 ЗУБ не въвежда изискване по отношение на представените от чужденеца доказателства, а според нея, преценката за допустимостта се свежда до преценка, дали е на лице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. В контекста на част първа от диспозитива на решението на СЕС, по дело С-563/22, във връзка с тълкуване нормите на чл. 40 от Директива 2013/32 на ЕП и на Съвета, от 26.06.2013 г., относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила интервюиращият орган, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила е изпълнил задължението „да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила“. В тази връзка несподелено от настоящия съдебен състав е твърдението на адвоката – пълномощник, че интервюиращият орган „е излязъл извън пределите на проверката, очертани в чл. 76а, вр. чл. 13, ал. 2 ЗУБ.

За недоказано Съдът счита твърдението за издаване Решение № ВР-11/17.06.2024 г. след дата 17.06.2024 г., като Съдът приема, че то не може да бъде нищожно само на това основание. Решението е издадено от материално компетентен административен орган, определен по реда на чл. 48, ал. 1, т. 10 ЗУБ, явяващ се национален решаващ орган по чл. 2, б. „б“ от Директива 2013/32/ЕС, в срока по чл. 76б, ал. 1 ЗУБ.

Според първия диспозитив на решението на СЕС от 09.09.2021 г., по дело С-18/20 „член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32/ЕС трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „нови елементи или факти“, които „са се появили или са били представени от кандидата“, по смисъла на тази разпоредба, включва елементите или фактите, настъпили след окончателното приключване на процедурата по предходната молба за международна закрила, както и елементите или фактите, които са съществували още преди приключването на процедурата, но не са били изтъкнати от кандидата“. С други думи твърдените от молителя, представил се с две различни имена факти не са нови и са съществували преди приключване на предходното административно производство пред ДАБ, но чужденецът, след като са му станали известни доводите, с които са отхвърлени твърденията му за произхода и за опасност от преследване е решил да положи нови усилия за доказване на тези твърдения. Такава възможност е имал и в първоначалното административно производство, а твърденията относно това, кой е баща на молителя са оценени и отхвърлени като недоказани, с цитираните по-горе две съдебни решения. Предвидената със ЗУБ процедура за подаване на последваща молба за закрила не може да служи като средство чужденецът да поправя собствените си пропуски при съчиняване и доказване на т. нар. „бежанска история“. Интервюиращият орган, постановил процесното Решение № ВР-11/17.06.2023 г., като приел, че „мотивите, изложени в молбата са неясни и формални“ е изложил конкретни доводи, обсъждайки (отхвърляйки) по същество твърденията на чужденеца за произход от баща С. А. А. Ш. – политически лидер на синдите. В това твърдение само по себе си, предвид установените и проверени факти от бежанската история не води до извод, че самият молител е бил или може да бъде обект на преследване в П.. Като не е допуснал за разглеждане в административно производство по общия ред последващата молба, вх. № УП-7149/28.05.2024 г. ответникът е постановил

материално правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 85, ал. 1, ал. 3, ал. 5, вр. чл. 84, ал. 2 ЗУБ, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от 25.06.2024 г., от името на С. А. А. Ш., представял се като Тарани С., от негово име и от името на малолетното му дете С. С. – граждани на П., против РЕШЕНИЕ № ВР-11/17.06.2024 г. на интервюиращ орган от Държавна агенция за бежанците при МС.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, и на протест.

СЪДИЯ: